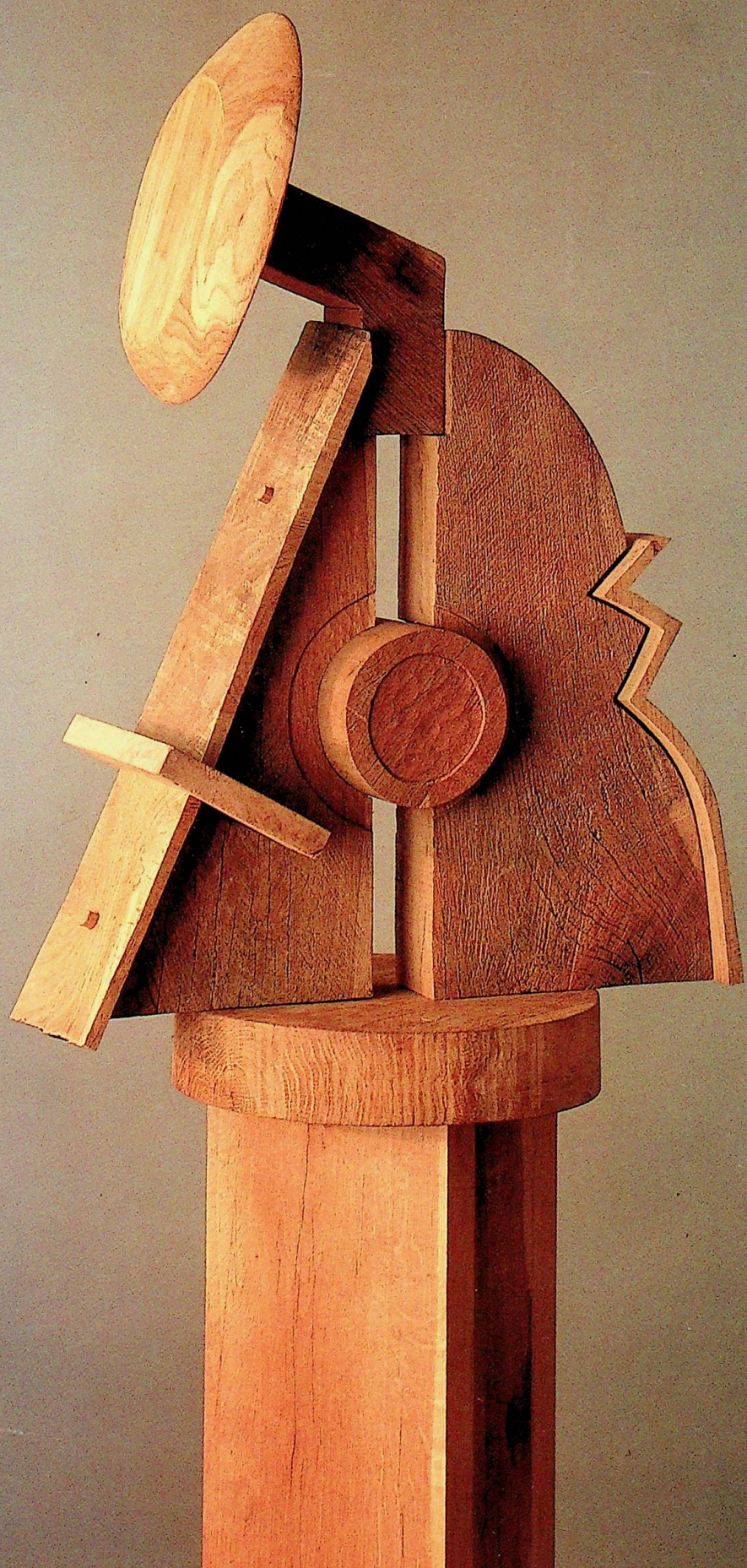

PETAR BARIŠIĆ

PETAR BARIŠIĆ

TEKST / *PREFACE* / VORWORT
ZDENKO RUS

FOTOGRAFIJE / *PHOTOGRAPHS* / FOTOGRAFIEN
FEDOR VUČEMILOVIĆ

GF
GALERIJA
FORUM

ZAGREB
1993.

U posljednju godinu dana, u samo nekoliko prošlih mjeseci, Petar Barišić nas je, u izvanredno ubrzanom ritmu rada i skokovito profiliranim ostvarenjima, izložio nemalim iznenađenjima. Ona su tim veća što smo ga neumitnom receptivnom inercijom tek nekako uvrstili u spektar suvremenog hrvatskog kiparstva kao autora čvrste ukorijenjenosti u modernu tradiciju europske organske skulpture, s lokalnom nijansom uklapanja i nasljedovanja linije kontinuiteta kiparskog rada u materijalu drva i, najposlije, kao autora osobne sklopivo-rasklopive opsesije, mobilne ornamentike u kasetiranom stablu kipa, s karakterističnim izdancima na vrhu, koji su mu pribavljali – kipu i njegovu tvorcu – auru trenutne prepoznatljivosti, imagea. Očekivali smo da će se kipar uputiti prema daljnjoj razradi, obogaćivanju, barokizaciji već postignute zrelosti i bujnosti oblika, ali ne, upravo obratno, krenuo je prema pročišćavanju, čak strukturalnoj metamorfozi, posve iskakajući iz predvidljivih shema za koje smo držali da ih je samome sebi (logikom dotadašnjeg svojega rasta i razvoja) zadao i odredio. Međutim, koliko god naša iznenađenja bila velika, koliko god nam se čini da je kipar krenuo novim i neočekivanim smjerom, pozornom analizom ćemo, ipak, otkriti kontinuirani ritam pomaka koji su tek u nekoliko posljednjih ostvarenja izazvali kvalitativan skok, dubinsku mijenu, jasno iskazanu novu poziciju. Izložena djela nastala u protekle tri godine daju egzaktnu informaciju tog vremenskog intervala kao i svih kiparevih daljnjih poteza načinjenih od posljednje zagrebačke samostalne izložbe 1989. godine. Najstarija među njima u verziji brončanih odljeva pokazuju onaj mali, ali odlučujući pomak apstrahirajućeg čišćenja sekundarnih oblika na tijelu kipa, i primarne forme, korpusa kipa. Te relativno male bronce (osobito *Sonata*, 1990), koliko god slijede već osvojen i usvojen repertoar oblika prethodnih skulptura i njihova slikovnog potencijala, zasnivaju se na drugačijoj vrsti asocijacija; ne toliko na onima organske prirode, nego na onima jezičnog repertoara klasične (kiparske) moderne. U tom je smislu više nego indikativna skulptura *U čast ukrajinske avangarde* i zasigurno je neposredno ponukala umjetnika da skuje svome djelu spomenuti naziv. Možda je retrospektiva malo poznate povijesne avangarde izazvala i dublji tijek plastičkog razmišljanja koje ga je u tim trenucima zaokupljalo, ali bit problema je slijedeći: Barišić je napustio plastički princip organskog rasta oblika i uspostavio svoj rad na principu *mehanizma* nastajanja i sastavljanja oblika, sklopivih elemenata u kontinuumu *gradnje*, a ne rasta kipa. Upozoriti nam je da sâm impuls sklapajućeg rasklapanja za autora nipošto nije bio nov i nepoznat, na različite se načine proteže do samih ozbiljnih kiparevih početaka, uočen, prepoznat i imenovan od kritike ludičkim, igrivim nabojem koji je pokretao sav onaj mobilijar oblika tijekom osamdesetih godina. Sada on dakle, transformira i funkcionira kakvoćom nekog osjetljivog profinjenog mehanizma silnica, veza, sastava koji neposredno utječu na definicije formi koje, pak, sve više i sve jasnije otkrivaju i prepoznavaju svoje lice u ogledalu klasične avangarde. Nema sumnje, Barišić u tim trenucima intenzivnije udiše zrak postmoder-

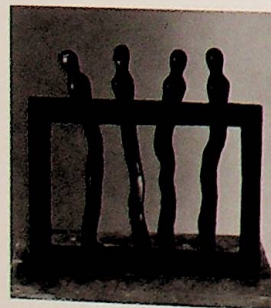
2

ne. Premještajući težište s organičkog na geometrijsko, on je i simbolički raskrstio s (kantovskim) pojmom genija koji ne stvara po prirodi nego kao priroda, raskinuvši i s posljednjom trunkom iluzije o samoniklosti i mogućem oslanjanju na folklorne stereotipe te se kao građanin svijeta uputio zamršenim stazama ekstremno i egzemplarno otvorene suvremene umjetnosti.

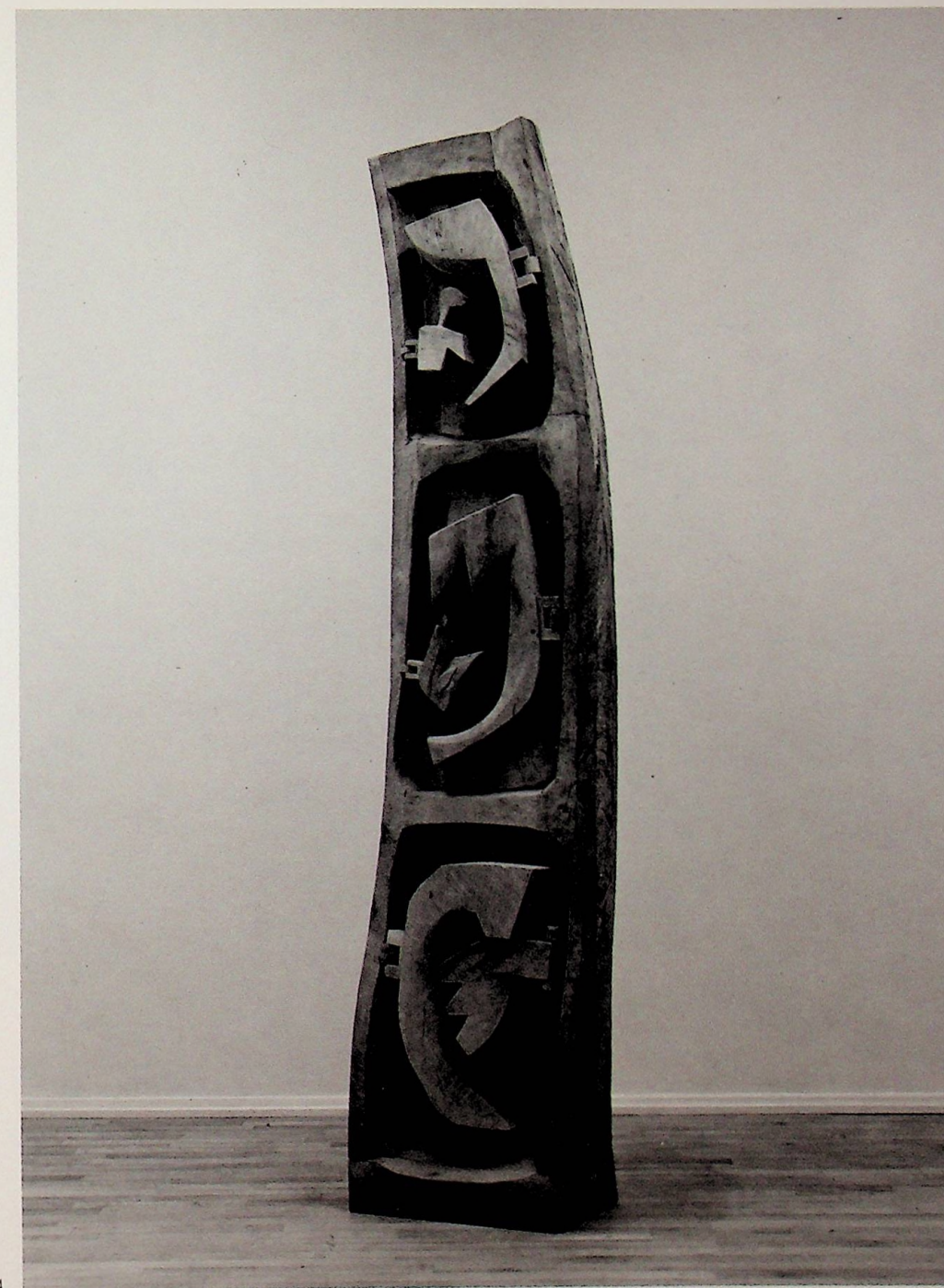
Ako kažemo da se Barišić svojim unutrašnjim stavom i vanjskom morfologijom približio mentalitetu postmoderne, onda je taj dodir više tangencijalan, nego li sveprožimajući, i kao takav, na paradoksalan način, obvezujući. Citat nije nužan, ironija i parodija ne razaraju koherentnost kipa, moguća sadržajnost djela nije posve obesnažena i ispražnjena. Pridružujući se projektu RECALL BYBLOS, Barišić neće dvojiti da svoje recentne plastičke performance sinhronizira i okruži aurom stvarnih ili zamišljenih oblika i zračenja s lokaliteta drevnog grada, s čijim fragmentima i ruševinama suvremena umjetnička svijest i senzibilitet može tako uspješno komunicirati, potvrđujući još jednom znamenitu Baudrillardovu tezu s početka osamdesetih kako modernost više ne postoji te da je sve aktualno i da je sve retro. Barišićev stvaralački mehanizam, o kojemu smo govorili, iskazuje se na najrazličitije načine: kao pročišćeni geometrijski volumen zaogrnut dekorativnom ornamentacijom (*Ljubavna ljuljačka boginje Tanit*, 1992), kao kvazimanufakturni objekt nalik kakvom mehaničkom stroju ili napravi nastao kombiniranom primjenom principa poluge, kolotura, zavrtnja, šiljaka, kosine i dr. (*Hommage palom inženjeru*, 1992/93; *Amarkord*, 1993) ili kao precizni instrument nepoznate namjene (*Glava*, 1993). Pa i krajnja disciplina obrade materijala samo je još jedna manifestacija besprijekornog rada stvaralačke kipareve mehanike.

I na kraju, nekoliko riječi o dvama, svakako najatraktivnijima i u najvećoj mjeri, zbunjujućim umjetnikovim ostvarenjima s indikativnim nazivljem: *Čuvar hrvatske tajne* (1993) i *Povoljan vjetar* (1993). Ranije iskazana ljubav spram duha klasične (kubofuturističke) avangarde proširila se do topološki fundiranih primarnih struktura i minimalizma (tangencijalno se dodirujući s neo-ego), ali s fantazijom nabijene svrhe. I povrh svega, kromatski faktor, ponajprije homologan rastrzanoj zatvorenosti volumena i forme, a potom paroksistički zaigran razvlašćenim elementima slikarstva obojenog polja, postslikarske apstrakcije, pop-arta i uopće zvučnom, blistavom, preciznom, hladnom estetikom hard-edgea, što sve zajedno stavlja autora u horizont internacionalne umjetničke scene devedesetih.

Z D E N K O R U S

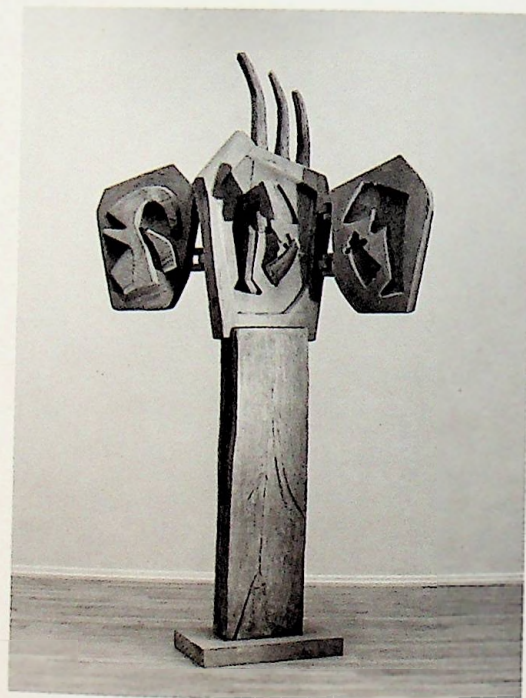
3

14

21

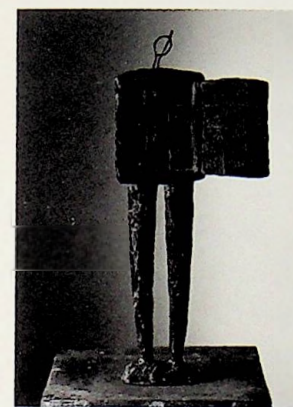
15

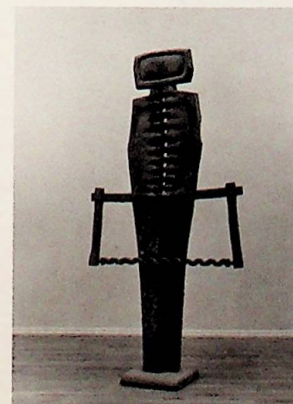

16

8

4

1

In the past year, practically over a few months, Petar Barišić has surprised us with an exceptionally fast-paced output of a profile quite different than before. This occurred just when Barišić was finally perceived within contemporary Croatian sculpture as an artist deeply rooted in modern tradition of European organic sculpture and continuing the local trend of wood sculpture, an artist obsessed, as it were, with collapsible, mobile ornaments fitted in the segmented trunk of the sculpture, with characteristic shoots budding at the top, which made both the artist and his works immediately recognizable. It could have been expected that he would develop along these lines, towards further elaboration and baroque-like voluptuous forms, but the very opposite happened: the sculptor suddenly veered away from the direction which seemed predictable and which he himself had chosen earlier, in order to move towards purification, even structural metamorphosis. Yet, though we may feel that the artist has ventured into the unexpected, a careful analysis will reveal an underlying process of gradual change that has finally burst out in this qualitative shift, profoundly new and indicating a different position. The works on display, made over the past three years, spell out an exact chronicle of this process which begun after Barišić's last solo exhibition in Zagreb in 1989. The oldest among them, a series of bronze casts, already demonstrate a small, yet decisive, step towards paring down both the secondary shapes and the primary form, the corpus of the sculpture itself. The small-sized bronze casts (particularly *Sonata*, 1990), although employing the repertory of forms and visual potential developed in previous works, resort to another set of associations, not organic but rather those linked to the idiom of the classical modern sculpture. In this context, very indicative is the sculpture *A Tribute to Ukrainian Avantgarde* (1991). A major exhibition of Ukrainian avantgarde held in 1990–1991 in Zagreb's Museum of Contemporary Art must have provided a direct inspiration for the title. A retrospective of a little-known avantgarde art may have also prompted a reexamination of the very principles of plasticity. Essentially, Barišić replaced the principle of the organic growth of form with the principle of *mechanism* of the composition of form, elements that fit together in the continuous process of *construction* rather than growth. Elements that can be fitted together and taken apart are in themselves not new for Barišić; they can be traced back to his earliest works and were identified by the critics as a ludic charge that set to motion the mobile forms of the 1980s. Now they have been transformed to function as a sensitive, finely-tuned mechanism that defines the forms which, in turn, increasingly mirror classical avantgarde. Barišić must have breathed in the fresh wind of post-modernism. Shifting the emphasis from the organic to geometric, he has symbolically abandoned the Kantian concept of genius who creates not by nature but as nature, done away with the illusion of »indigenous talent« and roots in folklore stereotypes and set out as a citizen of the world into the convoluted yet unconfined realm of contemporary art.

While Barišić is close to the post-modern mentality both in his attitude and morphology, it is a tangential link that never imposes any obligations. Quotations are not obligatory. irony and parody do not undermine the coherence of the sculpture, the content is never irrelevant or empty. Joining in the RECALL BYBLOS project, Barišić has willingly synchronized his recent production with the potent aura of real or imaginary forms and emanations from the site of the ancient city with the fragment and ruins of which contemporary artistic awareness and sensibility so successfully communicate, proving once again Baudrillard's claim from the early 1980s that modernity no longer exists: everything is current, everything is retro. Barišić's creative mechanism finds various expressions: pure geometric volumes draped in decorative ornaments (*Love Swing of the Goddess Thanit*, 1992), quasi-manufactured objects resembling a clockwork mechanism or device functioning on the principle of the lever, pulley, screw, bevel, etc. (*Homage to a Fallen Engineer*, 1992/93; *Amarcord*, 1993), or precise instruments of unknown purpose (*Head*, 1993). The utmost discipline in treating the material is another manifestation of the artist's faultless creative mechanics.

Finally, a few words on two definitely most attractive and at the same time puzzling sculptures with indicative titles: *The Keeper of Croatian Secret* (1993) and *Favorable Wind* (1992). Barišić's early inclination towards the spirit of classical (Cubo-Futuristic) avantgarde expanded to include topologically based primary structures and Minimalism (verging on Neo-Geo), but with fantastic overtones. And last but not least – the chromatic factor, first homologous to the jagged closeness of volume-form, later playfully independent, freely using the elements of the colored field painting, post-painterly abstraction, Pop Art and the sonorous, glossy, precise, cool hard-edge aesthetic. When all these factors are considered, there is no doubt that Petar Barišić fully belongs in the international art scene of the 1990s.

Z D E N K O R U S

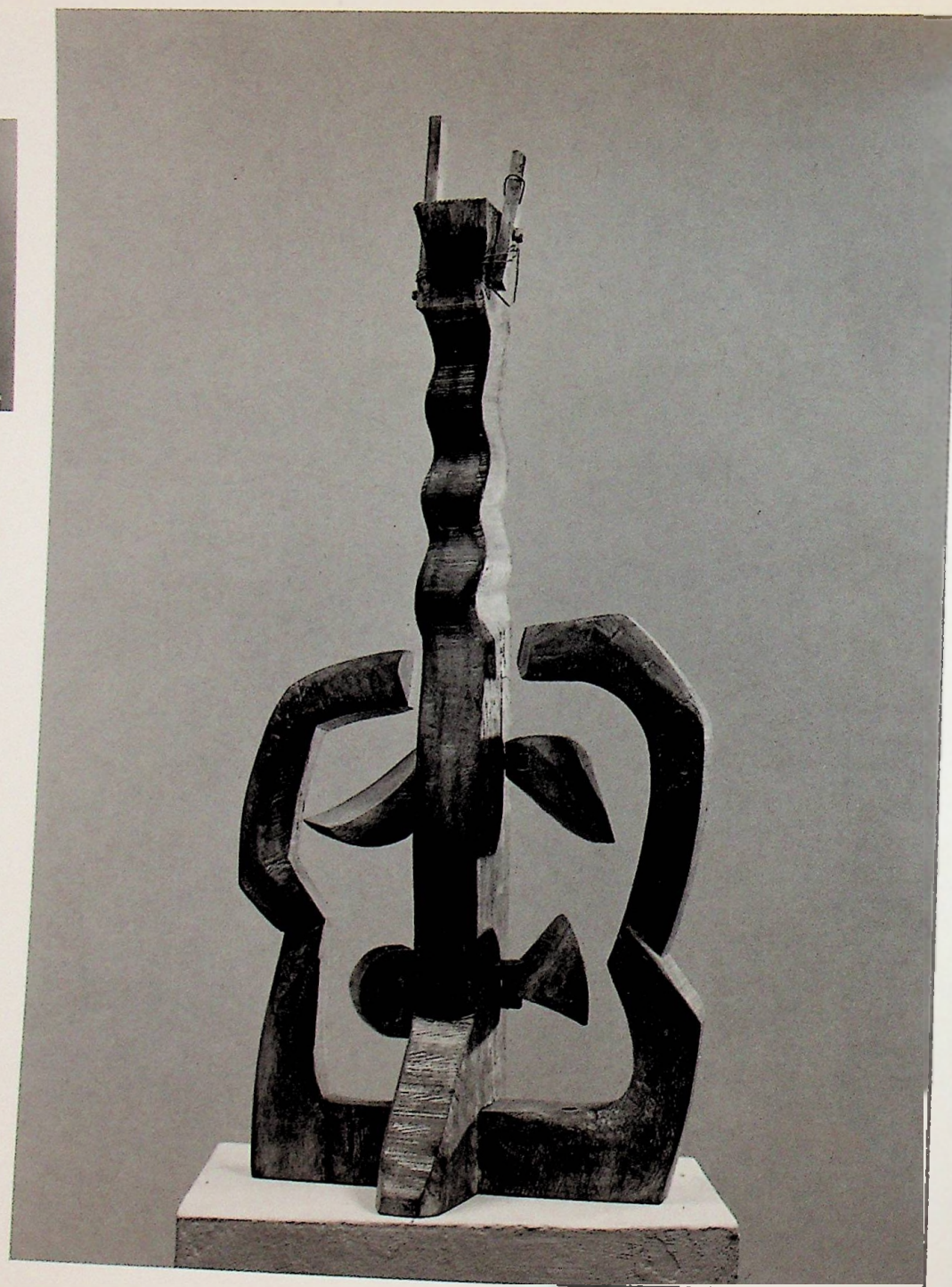
9

11

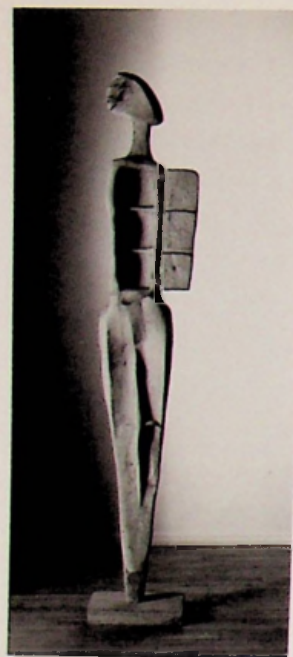
10

17

Im Laufe des letzten Jahres, zumal in den letzten Monaten, hat uns Petar Barišić mit seinem aussergewöhnlich beschleunigten Arbeitsrhythmus und sprunghaft profilierten Arbeiten recht grosse Überraschungen bereitet. Sie sind um so grösser, da wir ihn aufgrund der unumgänglichen rezeptiven Inertion im Spektrum der zeitgenössischen kroatischen Plastik bereits als einen in der Tradition der modernen europäischen organischen Skulptur fest verwurzelten Autor eingeordnet haben. Dazu kam seine lokale Nuance, die Zuordnung und Einreihung in die Auseinandersetzung mit dem Holz und, nicht zuletzt, die persönliche Obsession mit der sich öffnenden und schliessenden, mobilen Ornamentik im kasettierten Stamm der Skulptur, mit charakteristischen Auswüchsen an der Spitze. Diese haben sowohl den Skulpturen als auch dem Autor die Aura des augenblicklichen Wiedererkennens, das Image verschafft. Wir haben erwartet, dass der Autor den Weg weiterer Ausarbeitung, Bereicherung, Barockisierung der erreichten formalen Reife und üppigkeit beschreiten würde, aber nein – umgekehrt, er ist den Weg der Bereinigung, ja der strukturellen Metamorphose gegangen und die erwarteten, scheinbar (durch die Logik der bisherigen Entwicklung) selbstauferlegten Schemata vermieden. Indessen, so gross auch unsere Überraschung sein mag, werden wir durch eine aufmerksame Analyse dennoch einen aufeinanderfolgenden Rhythmus der Verschiebungen entdecken, welche erst in einigen der neuesten Arbeiten einen qualitativen Sprung, eine tiefere Wandlung, eine klare Neubestimmung anzeigen.

Die ausgestellten Werke sind in den letzten drei Jahren entstanden, und in diesem Zeitraum bieten sie eine genaue Information über alle weiteren Zeuge des Bildhauers nach seiner letzten Zagreber Ausstellung im Jahr 1989. Die ältesten unter ihnen, in der Version von Bronzeabgüssen, zeigen jene kleine aber entscheidende Verschiebung der abstrahierenden Reinigung sowohl der sekundären Formen am Körper der Skulptur als auch der primären Form selbst, des Skulpturkorpus. So sehr sie dem bereits erreichten Formenrepertoire und dem bildlichen Potential vorausgegangener Skulpturen verfolgen, begründen sich diese relativ kleinen Bronzen (insbesondere *Sonate*, 1990) dennoch auf einer anderen Assoziationsweise; nicht so sehr auf der organischen, als auf der Natur des Ausdruckrepertoires (der Plastik) der klassischen Moderne. In diesem Zusammenhang ist die Skulptur *Zu Ehren der ukrainischen Avantgarde* (1991) mehr als indikativ. Die Tatsache, dass zur Jahreswende 1990/1991 im Zagreber Museum für zeitgenössische Kunst eine bedeutende Ausstellung der ukrainischen Avantgarde veranstaltet wurde, war für den Autor gewiss der unmittelbare Anstoss, das Werk entsprechend zu benennen. Vielleicht hatte die retrospektive Ausstellung dieser weniger bekannten Avantgarde bei ihm einen tieferen Strom plastischer Überlegungen, die ihn damals beschäftigt haben, in Gang gesetzt; doch bleibt das Wesentliche des Problems folgendes: Barišić hat das organische Prinzip des plastischen Formenwachstums verlassen und seine Arbeit auf

5

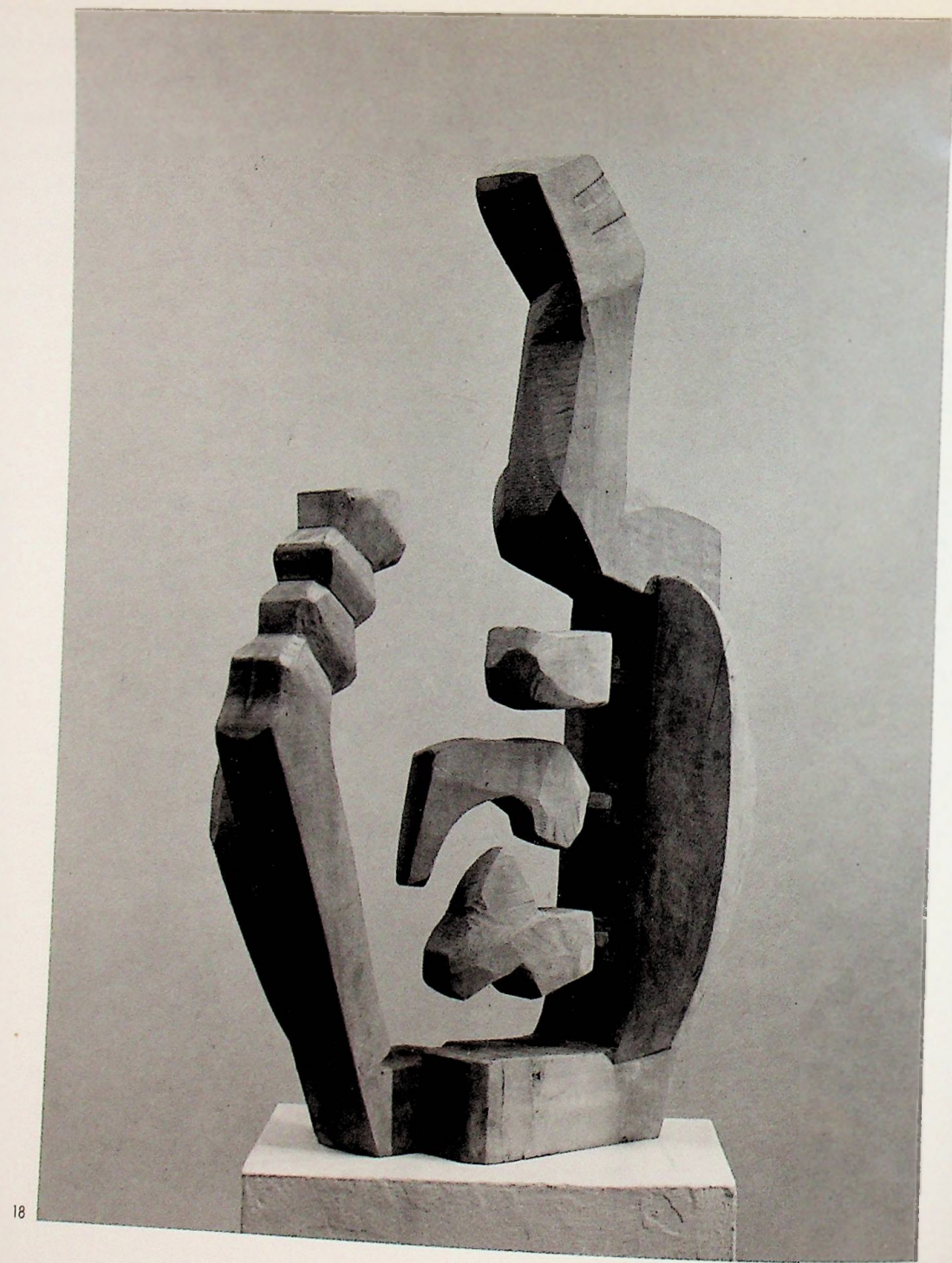
7

dem Prinzip des Entstehungs- und Zusammensetzungsmechanismus, der zusammenfügbaren Elemente im Baukontinuum und nicht im Wachstum der Skulptur begründet. Wir müssen darauf hinweisen, dass der Impuls des Auseinanderlegens des Zusammengefügt für den Autor weder neu noch unbekannt ist: in verschiedensten Variationen kehrt er seit seinen ersten ernsthaften Ansätzen wieder; die Kritik erkannte es und bezeichnete es als ludisch, als jene spielerische Aufladung, die jenes Formenmobiliar der achtziger Jahre in Bewegung hielt. Nun ist es transformiert. Es funktioniert durch die Qualität eines empfindlichen Mechanismus von feinen Kraftfeldern, eines Gewebes von Bestandteilen, die auf die Definition der Formen unmittelbar wirksam sind. Die Formen selbst entblößen und erkennen sich so ihr Gesicht im Spiegel der klassischen Avantgarde immer klarer. Zweifellos atmet Barišić in diesen Momenten die Luft der Postmoderne intensiver als früher. Indem er das Schwergewicht vom Organischen auf das geometrische verlegt, nimmt er vom (Kantschen) Geniebegriff – der nicht nach der Natur, sondern als Natur schafft – auf symbolische Art Abschied, er verzichtet auf den letzten Rest der Illusion von der Eigenständigkeit und möglicher Anlehnung an folkloristische Stereotypen; als Weltbürger begeht er die verschlungenen Pfade der extrem und exemplarisch offenen zeitgenössischen Kunst.

Wenn wir behaupten, Barišić habe sich durch die innere Einstellung und die äussere Morphologie der Mentalität der Postmoderne genähert, dann ist diese Berührung eher tangential und weniger durchdringend, d.h. als solche auf paradoxe Weise verbindlich. Das Zitat ist unnötig, die Ironie und die Parodie zersetzen nicht die Kohärenz der Skulptur, das mögliche Gehalt des Werks ist nicht völlig ausser Kraft gesetzt, verschwunden. Wenn er sich dem Projekt RECALL BYBLOS anschliesst, zögert Barišić nicht, seine rezenten plastischen Performanzen mit der Aura wirklicher und imaginärer Gegenstände, mit der Ausstrahlung von Lokalitäten der alten Stadt zu synchronisieren und zu umgeben; mit ihren Fragmenten und Ruinen können das zeitgenössische künstlerische Bewusstsein und seine Sensibilität gut kommunizieren, womit die berühmte These Baudrillards von der Nichtexistenz der Moderne aus den achtziger Jahren noch einmal bestätigt wird: alles ist aktuell und alles ist retro. Wobei sich Barišićs erwähnter kreativer Mechanismus, auf vielfache Art ausdrückt: als von dekorativer Ornamentik umhülltes, bereinigtes geometrisches Volumen (*Liebeschaukel der Göttin Tanith*, 1992), als scheinbares Manufakturobjekt, das an mechanische Geräte oder an Anlagen erinnert, die auf der Anwendung der Prinzipien des Hebels, der Winde, der Schraube, der Spitze, der Schräge usw. beruhen (*Hommage an den gefallenen Ingenieur*, 1992/93; *Amarcord*, 1993) beziehungsweise als ein Präzisionsinstrument, dessen Verwendung unbekannt bleibt (*Ruhm*, 1993). Selbst die extreme Disziplin in der Materialbearbeitung manifestiert das tadellose Funktionieren der kreativen Mechanik dieses Bildhauers.

Und zum Schluss noch einige Worte über die beiden gewiss attraktivsten und verwirrendsten, mit indikativen Namen versehenen Arbeiten – *Hüter des kroatischen Geheimnisses* (1993) und *Günstiger Wind* (1993). Die früher geäusserte Zuneigung zum Geist der klassischen (kubofuturistischen) Avantgarde hat sich bis zu den topologisch fundierten, primären Strukturen und Minimalismen ausgedehnt (tangential das Neo-Geo berührend). Aber dies zu einem phantasievollem Ende. Und über allem steht – der chromatische Faktor, zuerst der auseinandergerissenen Geschlossenheit des Volumens – der Form – homolog, dann aber paroxistisch spielend, mit enteigneten Elementen der Malerei bemalter Flächen, der postpikturalen Abstraktion, der Pop-Art und mit der klanglichen, schillernden, präzisen, kalten Ästhetik des Hard-edge insgesamt. Das alles lässt den Autor auf dem Horizont der internationalen Kunstszene der Neunziger sich abzeichnen.

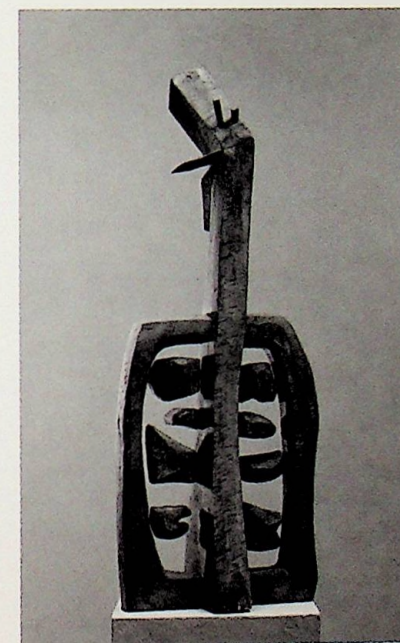
Z D E N K O R U S

18

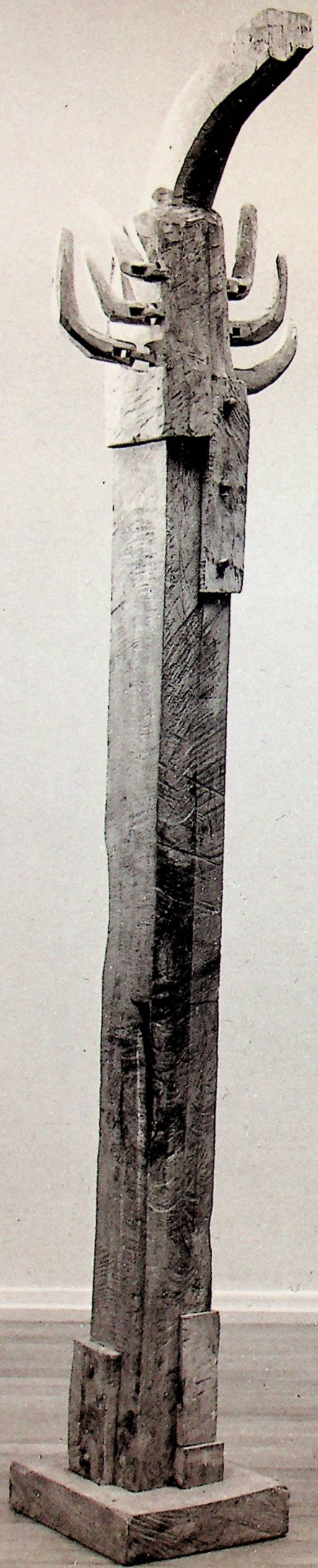
20

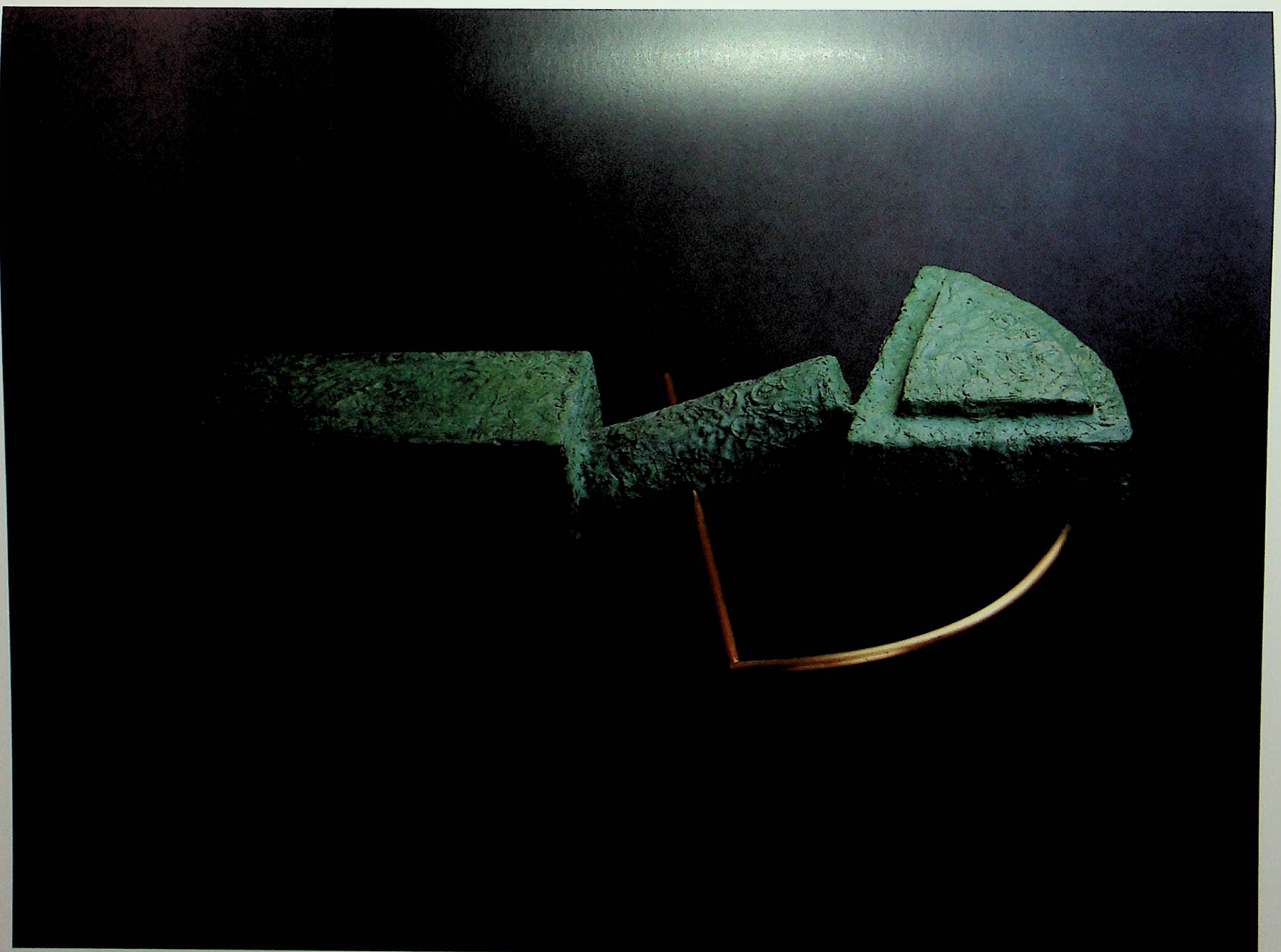

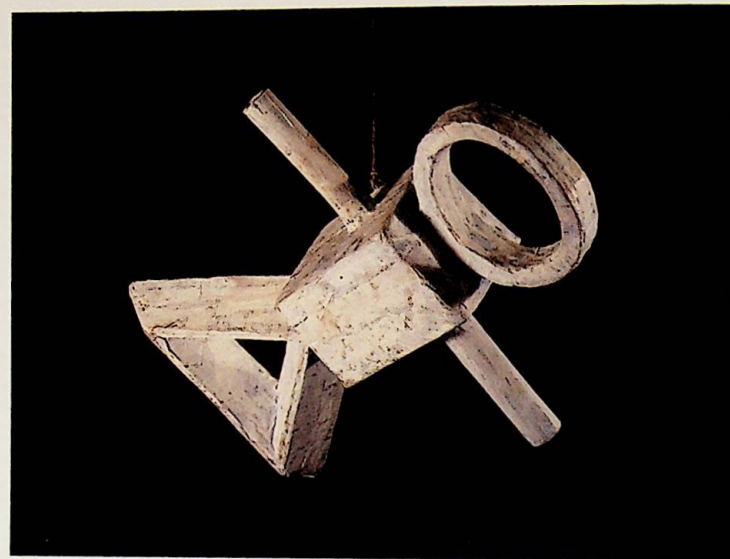
19

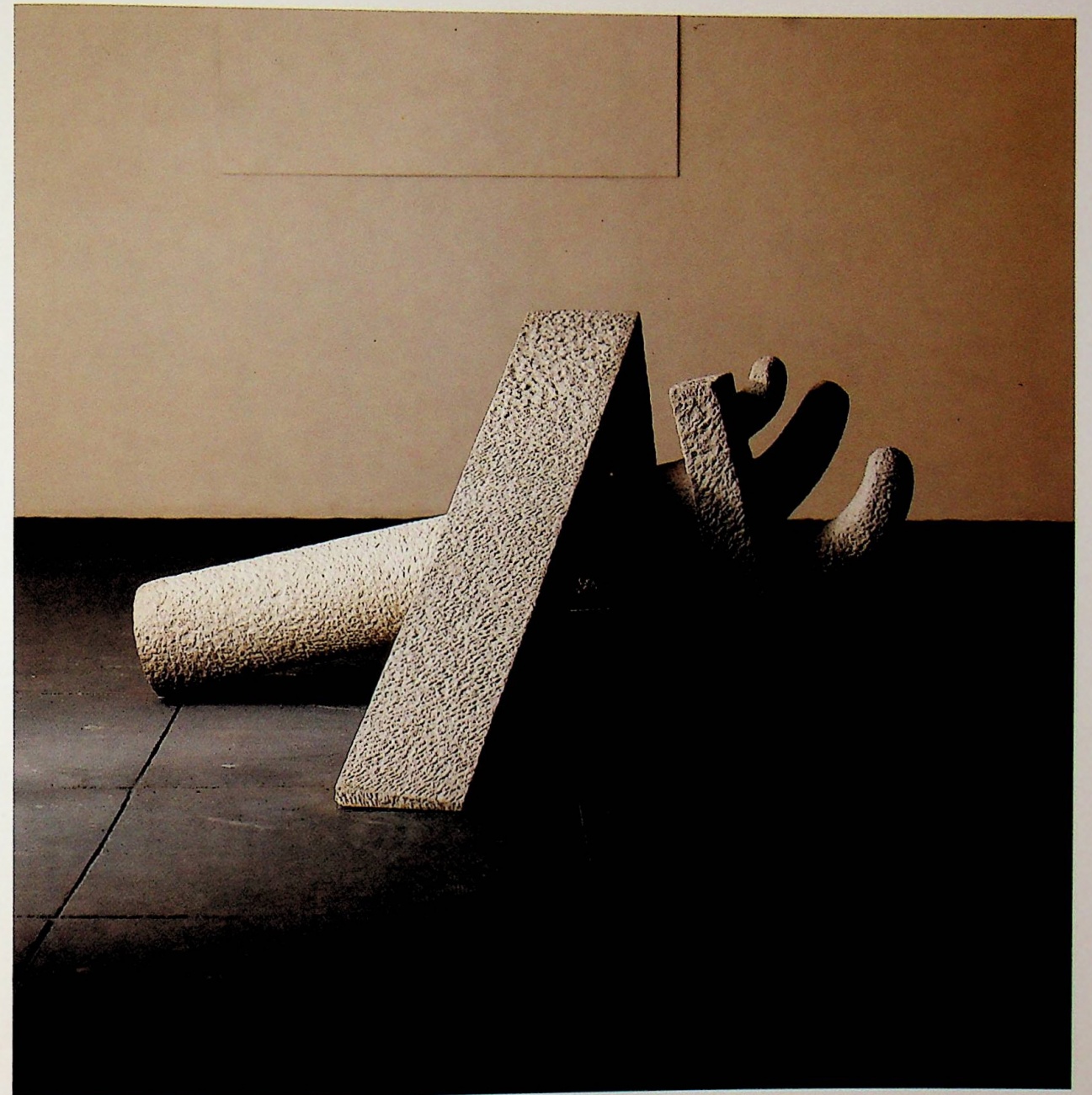
13

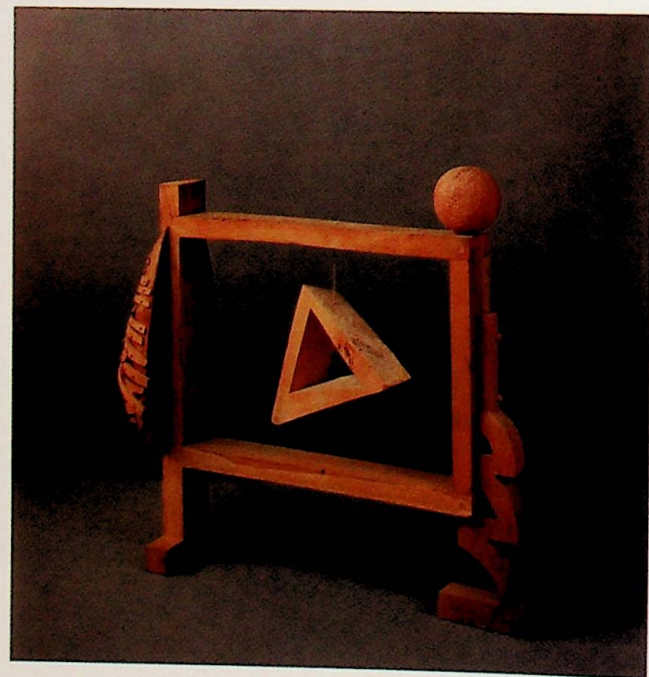

43

41

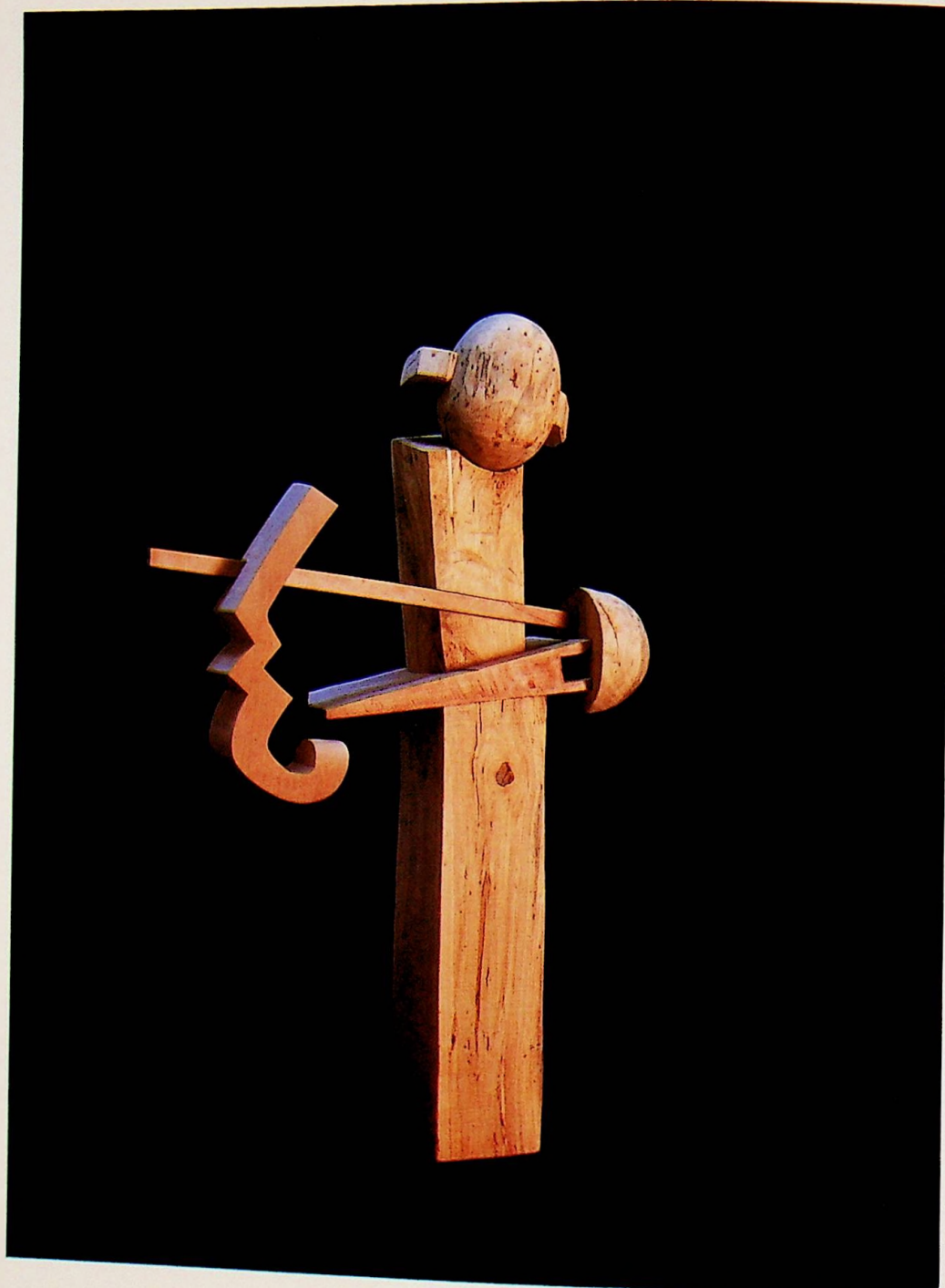

33

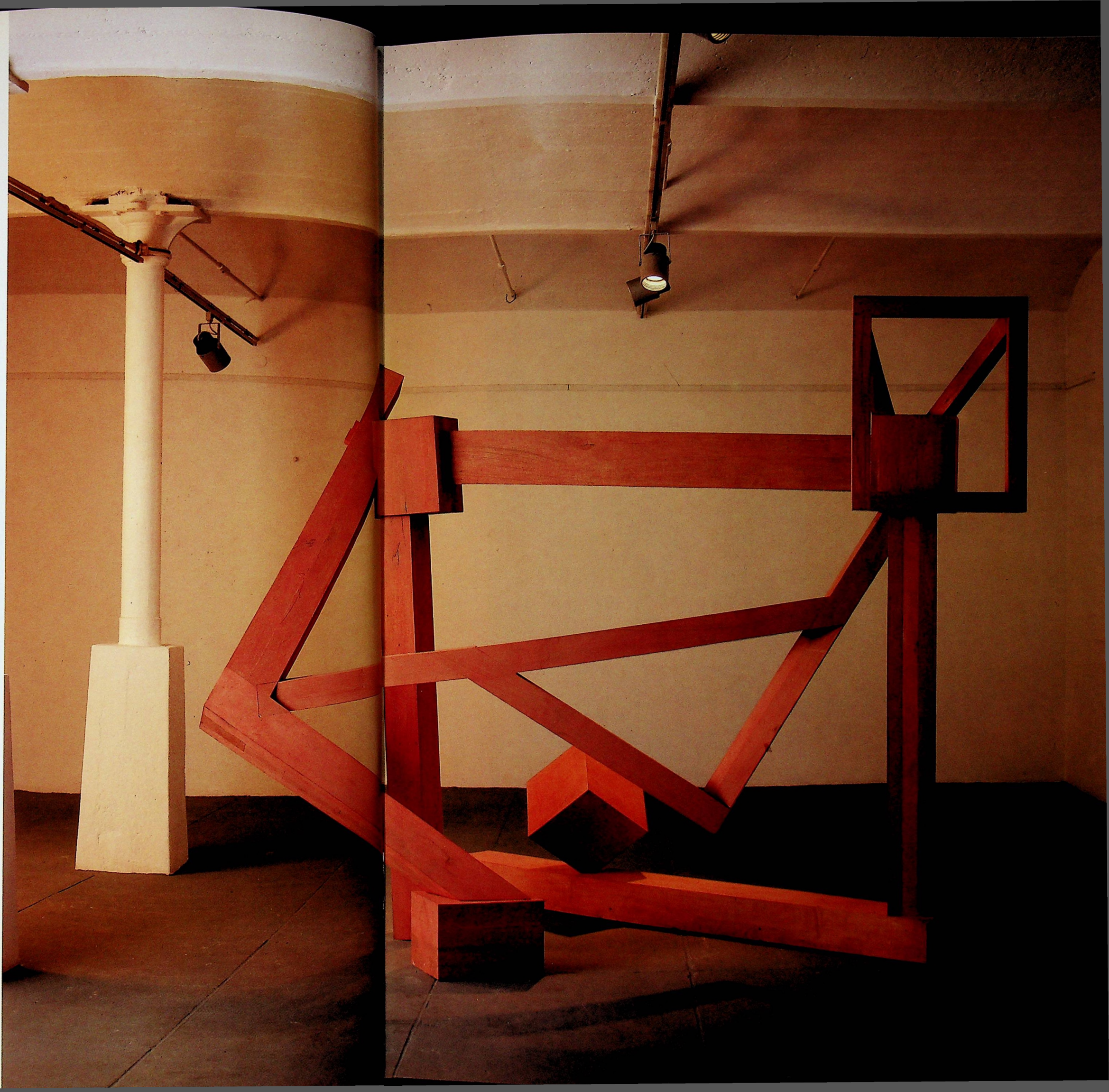
40

25

24

32

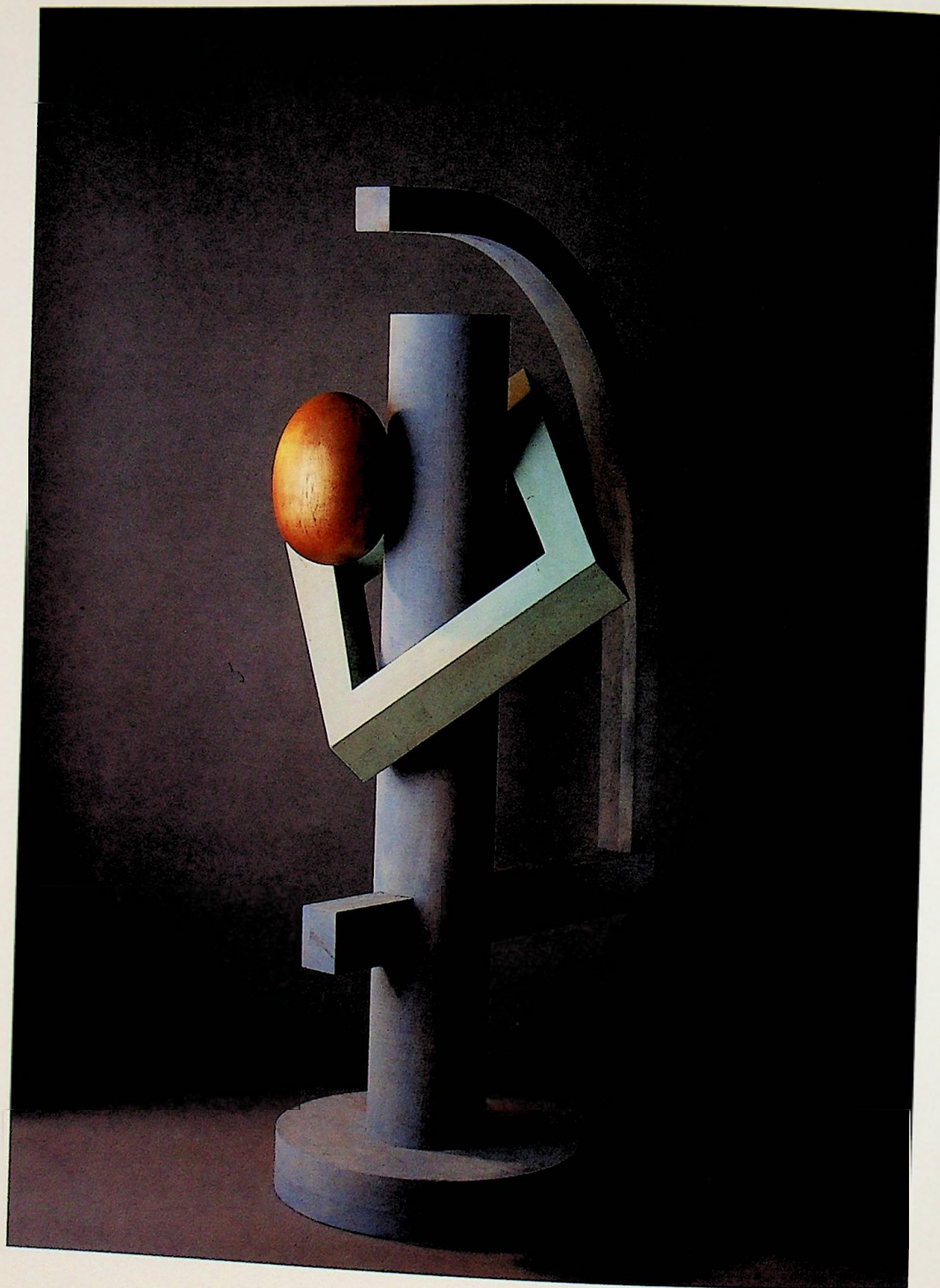
37

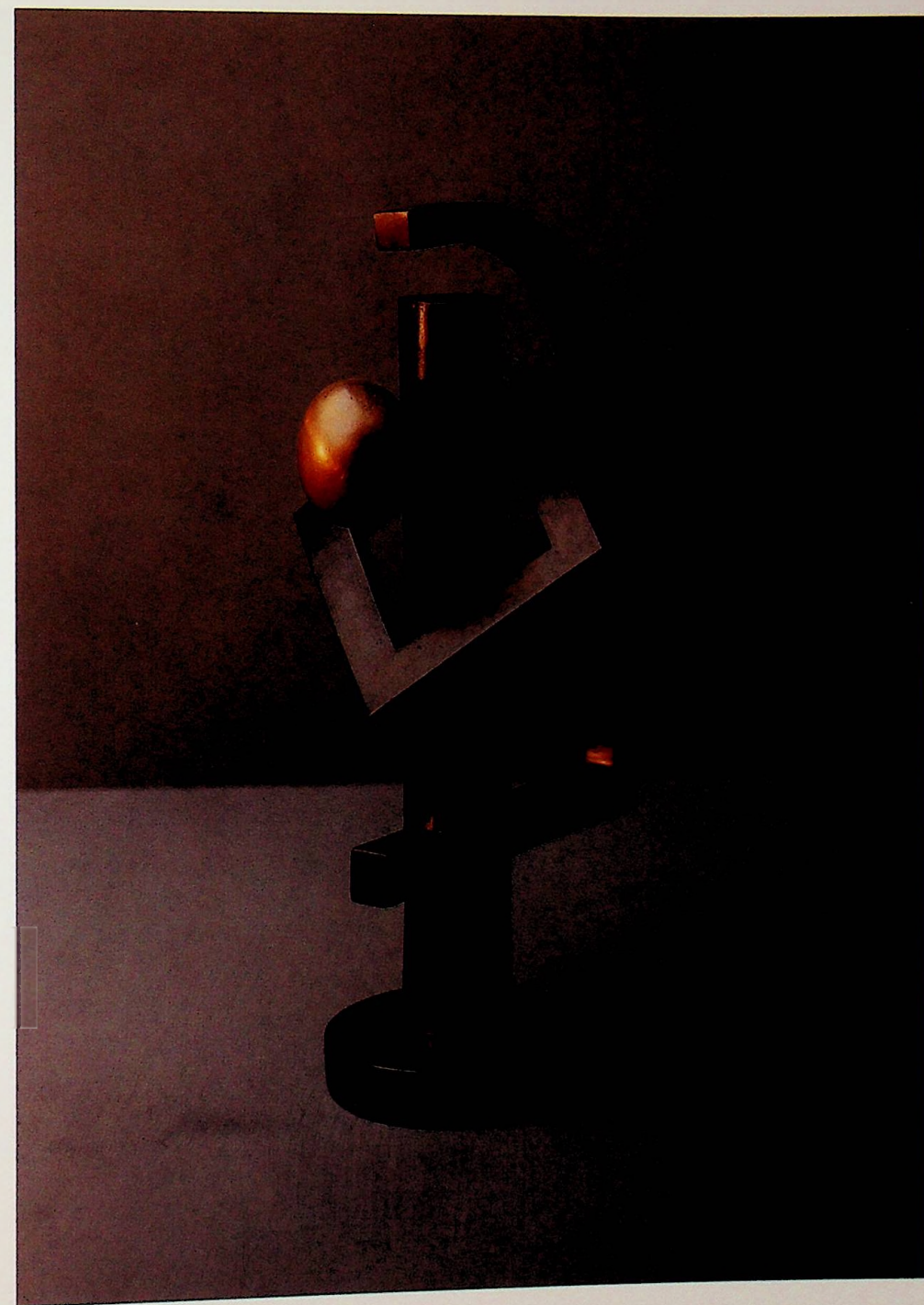
23

22

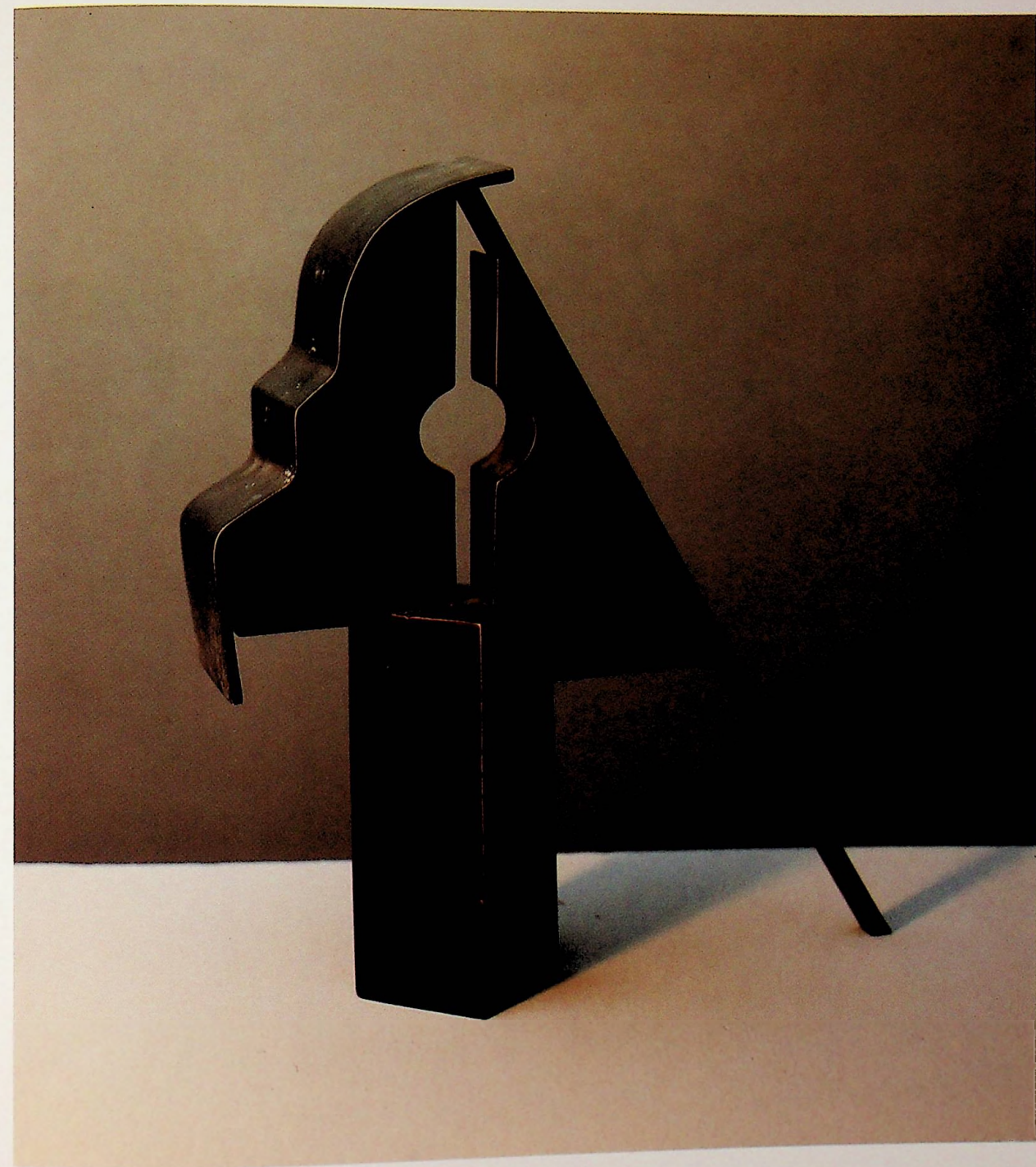
40

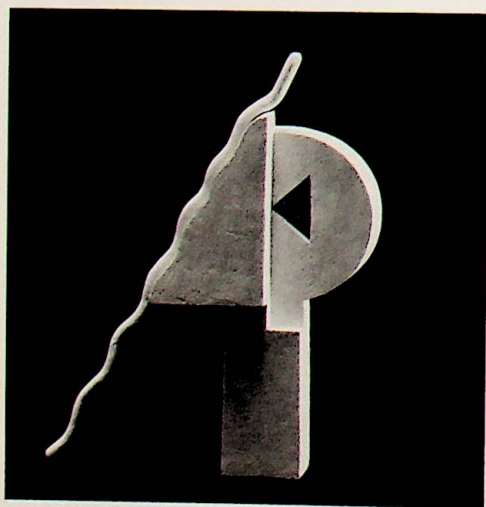
35

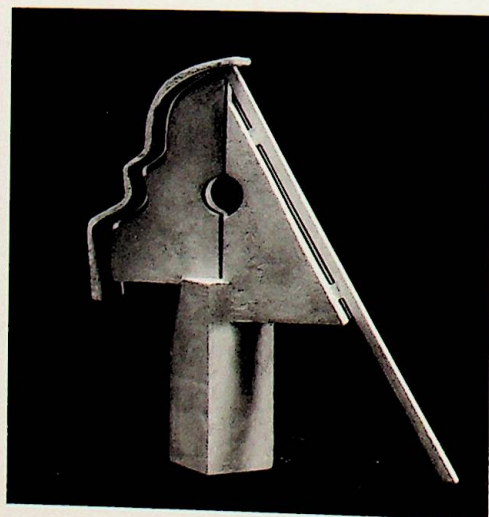
28

30

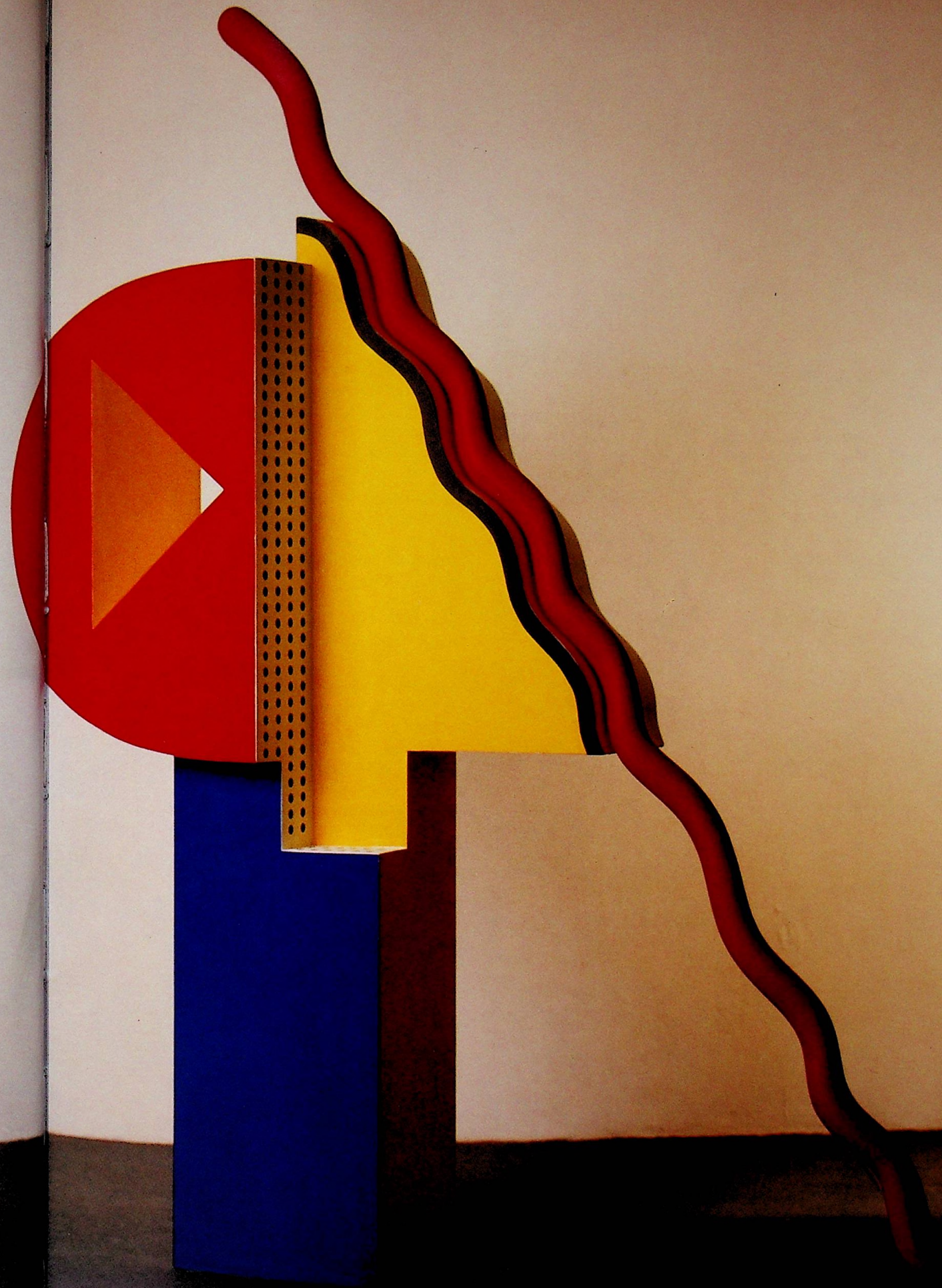

29

31

42

POPIS REPRODUCIRANIH
RADOVA

- 1
ČOVJEK I PILA, 1980.
bronca, 22 × 41 × 8 cm
- 2
TVRDALJ, 1981.
bronca, 28 × 38 × 13 cm
- 3
ČETIRI JAHIAČA APOKALIPSE, 1981.
bronca, 37 × 37 × 8 cm
- 4
OTVORI ME, ZATVORI ME, 1984.
bronca, 55 × 40 × 10 cm
- 5
EVA, 1985.
drvo, 40 × 225 × 22 cm
- 6
JARAC SA ČETIRI ROGA, 1985.
drvo, 57 × 105 × 50 cm
- 7
ADAM, 1986.
drvo, 60 × 250 × 42 cm
- 8
ZAPISI IZGUBIJENOG ZAVIČAJA, 1986.
drvo, 54 × 37 × 40 cm
- 9
MARINA SKULPTURA, 1986.
drvo, 76 × 41 × 40 cm
- 10
ZAPISI U DRVU I, 1986.
drvo, 52 × 43 × 46 cm
- 11
STABLO, PTICA, PUŽ, 1986.
drvo, 66 × 53 × 42 cm
- 12
ZIMA, 1987.
drvo, 51 × 227 × 53 cm
- 13
DRVENA SONATA I, 1988.
drvo, 41 × 107 × 22 cm
- 14
MOĆ IGRE, 1988.
drvo, 103 × 277 × 71 cm

15
MOGUĆNOST NAGIBA, 1988.
drvo, 81 × 260 × 34 cm

16
PLAVO STABLO, 1988.
drvo, 100 × 280 × 25 cm

17
DRVENA SONATA II, 1989.
drvo, 68 × 31 × 19 cm

18
DRVENA SONATA III, 1989.
drvo, 44 × 80 × 33 cm

19
DRVENA SONATA IV, 1989.
drvo, 52 × 106 × 25 cm

20
LET, 1989.
drvo, 48 × 87 × 35 cm

21
ČUVAR TAJNE, 1989.
drvo, 267 × 151 × 40 cm

POPIS IZLOŽENIH
I REPRODUCIRANIH
RADOVA

22
KOZMIČKA RUKAVICA, 1989.
bronca, 17 × 37 × 16 cm

23
SONATA, 1990.
bronca, 43 × 48 × 26 cm

24
U ČAST UKRAJINSKOJ AVANGARDI, 1991.
drvo, 61 × 190 × 36 cm

25
92°, 1992.
drvo, 68 × 101 × 21 cm

26
IJUBAVNA IJULJAČKA BOŽICE TANIT, 1992.
drvo, 101 × 97 × 47 cm

27
UMJETNOST GADANJA IZ LUKA, 1992.
bronca, 74 × 131 × 24 cm

28
POVOLJAN VJETAR, 1992.
bronca, 28 × 34 × 8 cm

29
POVOLJAN VJETAR, 1992.
gips, 28 × 34 × 8 cm

30
RAVNOVJESJE, 1992.
bronca, 30 × 33 × 9 cm

31
RAVNOVJESJE, 1992.
gips, 30 × 33 × 9 cm

32
ČUVAR FENIČKE TAJNE, 1992.
bronca, 27 × 33 × 12 cm

33
HOMMAGE PALOM INŽENJERU, 1992.
drvo, 127 × 191 × 57 cm

34
ČUVAR HRVATSKE TAJNE, 1993.
drvo, 360 × 270 × 240 cm

35
GLAVA, 1993.
bronca, 20 × 42 × 22 cm

36
GLAVA, 1993.
drvo, 90 × 190 × 101 cm

37
GLAVA I, 1993.
bronca 26 × 38 × 13 cm

38
GLAVA II, 1993.
gips, 19 × 50 × 22 cm

39
AMARCORD, 1993.
gips, 50 × 61 × 25 cm

40
AMARCORD, 1993.
drvo, 160 × 193 × 74 cm

41
MEDITERAN, 1993.
kamen, 157 × 92 × 188 cm

42
POVOLJAN VJETAR, 1993.
bojeno drvo, 205 × 253 × 65 cm

43
BOŽICA TANIT, 1993.
pappmachée 28 × 51 × 15 cm

LIST OF REPRODUCTIONS

- 1
A MAN AND A SAW, 1980
bronze, 22 × 41 × 8 cm
- 2
TVRDALJ, 1981
bronze, 28 × 38 × 13 cm
- 3
THE FOUR HORSEMEN, 1981
bronze, 37 × 37 × 8 cm
- 4
OPEN ME. SHUT ME, 1984
bronze, 55 × 40 × 10 cm
- 5
EVE, 1985
wood, 40 × 225 × 22 cm
- 6
A BILLY GOAT WITH FOUR HORNS, 1985
wood, 57 × 105 × 50 cm
- 7
ADAM, 1986
wood, 60 × 250 × 42 cm
- 8
RECORDS FROM THE LOST HOMELAND, 1986
wood, 54 × 37 × 40 cm
- 9
MARA'S SCULPTURE, 1986
wood, 76 × 41 × 40 cm
- 10
RECORDS IN WOOD I, 1986
wood, 52 × 43 × 46 cm
- 11
A TREE, A BIRD, A SNAIL, 1986
wood, 66 × 53 × 42 cm
- 12
WINTER, 1987
wood, 51 × 227 × 53 cm
- 13
SONATA IN WOOD, 1989
wood, 41 × 107 × 22 cm
- 14
THE POWER OF THE GAME, 1988
wood, 103 × 277 × 71 cm

ŽIVOTOPIS

Petar Barišić rođen je 7. listopada 1954. godine u Vrlici, gdje polazi osmogodišnju školu. Školu za primijenjenu umjetnost završio je 1973. godine u Splitu, a Akademiju za likovnu umjetnost u Zagrebu (1978), u kiparskoj klasi prof. Ivana Sabolića.

Od 1978. do 1981. godine bio je suradnik majstorske radionice profesora Frana Kršinića.

Živi i radi u Zagrebu, Prilaz G. Deželića 29 – dvorište, tel.: 041/271-538.

BIOGRAPHY

Petar Barišić was born on 7 October, 1954 in Vrlika. Graduated from the school of Applied Arts in Split in 1973 and from the Academy of Visual Arts in Zagreb (sculpture department) in 1978 in the class of Professor Ivan Sabolić.

From 1978 to 1981 he worked in the Master's Workshop of Professor Fran Kršinić.

He lives and works in Zagreb, G. Deželića 29, phone: (041) 271-538.

BIOGRAPHIE

Petar Barišić wurde am 7. Oktober 1954 in Vinica geboren. Dort besuchte er die Volksschule. 1973 Abschluss an der Schule für angewandte Kunst in Split. 1978 Abschluss der Akademie für Bildende Kunst in Zagreb, in der Bildhauerklassen von prof. Ivan Sabolić. Zwischen 1978 und 1981 war er Mitarbeiter der Meisterwerkstatt von Prof. Frano Kršinić.

Lebt und arbeitet in Zagreb, Prilaz G. Deželića 29 – dvorište: Tel. 041/271-538

15
POSSIBILITY OF GRADIENT, 1988
wood, 81 × 260 × 34 cm

16
BLUE TREE, 1988
wood, 100 × 280 × 25 cm

17
SONATA IN WOOD II, 1989
wood, 68 × 31 × 19 cm

18
SONATA IN WOOD III, 1989
wood, 44 × 80 × 33 cm

19
SONATA IN WOOD IV, 1989
wood, 52 × 106 × 25 cm

20
FLIGHT, 1989
wood, 48 × 87 × 35 cm

21
THE KEEPER OF THE SECRET, 1989
wood, 267 × 151 × 40 cm

LIST OF EXHIBITS AND REPRODUCTIONS

22
COSMIC GLOVE, 1989
bronze, 17 × 37 × 16 cm

23
SONATA, 1991
bronze, 43 × 48 × 26 cm

24
A TRIBUTE TO UKRAINIAN AVANGARDE, 1991
wood, 61 × 190 × 36 cm

25
92', 1992
wood, 68 × 101 × 21 cm

26
LOVE SWING OF THE GODDESS THANIT, 1992
wood, 101 × 97 × 47 cm

27
THE ART OF ARCHERY, 1992
bronze, 74 × 131 × 24 cm

28
FAVORABLE WIND, 1992
bronze, 28 × 34 × 8 cm

29
FAVORABLE WIND, 1992
plaster, 28 × 34 × 8 cm

30
BALANCE, 1992
bronze, 30 × 33 × 9 cm

31
BALANCE, 1992
plaster, 30 × 33 × 9 cm

32
THE KEEPER OF PHOENICIAN SECRET, 1992
bronze, 27 × 33 × 12 cm

33
HOMMAGE TO A FALLEN ENGINEER, 1992
wood, 127 × 191 × 57 cm

34
THE KEEPER OF CROATIAN SECRET, 1993
wood, 360 × 270 × 240 cm

35
HEAD, 1993
bronze, 20 × 42 × 22 cm

36
HEAD, 1993
wood, 90 × 190 × 101 cm

37
HEAD I, 1993
bronze 26 × 38 × 13 cm

38
HEAD II, 1993
plaster, 19 × 50 × 22 cm

39
AMARCORD, 1993
plaster, 50 × 61 × 25 cm

40
AMARCORD, 1993
wood, 160 × 193 × 74 cm

41
THE MEDITERRANEAN, 1993
stone, 157 × 92 × 188 cm

42
FAVORABLE WIND, 1993
painted wood, 205 × 253 × 65 cm

43
THE GODDESS THANIT, 1993
papier-mâché, 28 × 51 × 15 cm

PETAR BARIŠIĆ

VERZEICHNIS ABGEBILDETER WERKE

1
DER MENSCH UND DIE SÄGE, 1980
Bronze, 22 × 41 × 8 cm

2
FESTUNG, 1981
Bronze, 28 × 38 × 13 cm

3
VIER REITER DER APOKALYPSE, 1983
Bronze, 37 × 37 × 8 cm

4
SCHLIESS' MICH AUF, SCHLIESS' MICH ZU, 1984
Bronze, 55 × 40 × 10 cm

5
EVA, 1985
Holz, 40 × 225 × 22 cm

6
ZIEGENBOCK MIT VIER HÖRNERN, 1985
Holz, 57 × 105 × 50 cm

7
ADAM, 1986
Holz, 60 × 250 × 42 cm

8
AUFZEICHNUNGEN DER VERLORENEN
HEIMAT, 1986
Holz, 54 × 37 × 40 cm

9
MARAS SKULPTUR, 1986
Holz, 76 × 41 × 40 cm

10
AUFZEICHNUNGEN IN HOLZ I, 1986
Holz, 52 × 43 × 46 cm

11
BAUM, VOGEL, SCHNECKE, 1986
Holz, 66 × 53 × 42 cm

12
WINTER, 1987
Holz, 51 × 227 × 53 cm

13
HOLZSONATE I, 1989
Holz, 41 × 107 × 22 cm

14
DIE MACHT DES SPIELS, 1988
Holz, 103 × 277 × 71 cm

15
DIE MÖGLICHKEIT DER NEIGUNG, 1988
Holz, 81 × 260 × 34 cm

16
BLAUER BAUM, 1988
Holz, 100 × 280 × 25 cm

17
HOLZSONATE II, 1989
Holz, 68 × 31 × 19 cm

18
HOLZSONATE III, 1989
Holz, 44 × 80 × 33 cm

19
HOLZSONATE IV, 1989
Holz, 52 × 106 × 25 cm

20
DER FLUG, 1989
Holz, 48 × 87 × 35 cm

21
HÜTER DES GEHEIMNISSES, 1989
Holz, 267 × 151 × 40 cm

VERZEICHNIS AUSGESTELLTER UND ABGEBILDETER WERKE

22
KOSMISCHER HANDSCHUH, 1989
Bronze, 17 × 37 × 16 cm

23
SONATE, 1990
Bronze, 43 × 48 × 26 cm

24
ZU EHREN DER UKRAINISCHEN
AVANTGARDE, 1991
Holz, 61 × 190 × 36 cm

25
92', 1992
Holz, 68 × 101 × 21 cm

26
LIEBESSCHAUKELE DER GÖTTIN TANITH, 1992
Holz, 101 × 97 × 47 cm

27
KUNST DES BOGENSCHIESSENS, 1992
Bronze, 74 × 131 × 24 cm

28
GÜNSTIGER WIND, 1992
Bronze, 28 × 34 × 8 cm

29
GÜNSTIGER WIND, 1992
Gips, 28 × 34 × 8 cm

30
GLEICHGEWICHT, 1992
Bronze, 30 × 33 × 9 cm

31
GLEICHGEWICHT, 1992
Gips, 30 × 33 × 9 cm

32
DER HÜTER DES PHÖNIZISCHEN
GEHEIMNISSES, 1992
Bronze, 27 × 33 × 12 cm

33
HOMMAGE AN DEN GEFALLENEN
INGENIEUR, 1992
Holz, 127 × 191 × 57 cm

34
HÜTER DES KROATISCHEN GEHEIMNISSES, 1993
Holz, 360 × 270 × 240 cm

35
KOPF, 1993
Bronze, 20 × 42 × 22 cm

36
KOPF, 1993
Holz, 90 × 190 × 101 cm

37
KOPF I, 1993
Bronze, 26 × 38 × 13 cm

38
KOPF II, 1993
Gips, 19 × 50 × 22 cm

39
AMARCORD, 1993
Gips, 50 × 61 × 25 cm

40
AMARCORD, 1993
Holz, 160 × 193 × 74 cm

41
MITTLEMEER, 1993
Stein, 157 × 92 × 188 cm

42
GÜNSTIGER WIND, 1993
Gefärbtes Holz, 205 × 253 × 65 cm

43
DIE GÖTTIN TANIT, 1993
Pappmachée, 28 × 51 × 15 cm

SAMOSTALNE IZLOŽBE
ONE MAN EXHIBITIONS
EINZELAUSSTELLUNGEN

1977.
Bol – Brač, Hotel »Elaphusa« (s A. Jakelićem)

1980.
Split, Umjetnički salon (s J. Žajom)
Zagreb, Galerija »Dars«

1982.
Zagreb, Galerija »Zagreb«
Dubrovnik, Galerija »Babin Kuk« (s J. Žajom)

1986.
Split, Galerija »Kripta« HDLU – Split
Karlovac, Galerija »Zilik«
Brdovec, Muzej Brdovec

1987.
Zagreb, Galerija međunarodnog slavističkog centra
Filozofski fakultet Sveučilišta, Zagreb

1988.
Ivanić Grad, Dom kulture (s I. Šiškom i Z. Keserom)

1989.
Ljubljana, »ŠKUC-Forum« (s D. Adamovićem, E. Alajbegovićem i I. Jelačićem)

1989.
Zagreb, Salon Galerije Karas

1993.
Lovran, Villa Frappart (S. V. Kulišem)

1993.
Zagreb, Galerija Forum

KOLEKTIVNE IZLOŽBE
GROUP EXHIBITIONS
KOLLEKTIVE AUSSTELLUNGEN

1976.
Zagreb, Galerija »Karas« – izložba mladih za dodjelu
stimulacija
Bol – Brač – Slikarska kolonija

1977.
Bol – Brač – Slikarska kolonija
Rijeka, Moderna galerija – 9. biennale mladih
Zagreb, Umjetnički paviljon – 9. salon mladih
Kumrovec, Spomen dom – Izložba mladih
Zagreb, Izložba »U povodu Titovih jubileja«

1978.
Zagreb, Galerija »Zagreb« – Izložba skupine autora

1979.
Galerija Dars – Skupina mladih umjetnika
Tuzla, 4. izložba jugoslavenskog portreta
Varaždin, 2. varaždinski salon mladih
Rijeka, Moderna galerija – 10. biennale mladih
Sisak, Galerija »Željezara Sisak« – Izložba kolonije likovnih
umjetnika

1981.
Rijeka, Moderna galerija – 11. biennale mladih
Zagreb, Umjetnički paviljon – 13. salon mladih
Zagreb, Umjetnički paviljon – 16. zagrebački salon
Gospić, Drniš, Benkovac, Zagreb – 16. lički likovni annale
suvremene hrvatske skulpture u drvu

1982.
Zagreb, Glptoteka JAZU – 1. triennale hrvatskog kiparstva
Zagreb, Umjetnički paviljon – 14. salon mladih

1983.
Rijeka, Moderna galerija – 12. biennale mladih
Pečuh – Madarska – Selekcija 12. biennala mladih
Zagreb, Umjetnički paviljon – 15. salon mladih
Osijek, Pečuh – Madarska – 2. triennale hrvatskog
medaljerstva i male plastike »Memorijal Ivo Kerdić«

1984.
Izložba »Mladi hrvatski kipari« – Split – Umjetnički salon,
Niš – Galerija savremene umetnosti, Velika Gorica – Galerija
»Galženica«, Osijek – Galerija likovnih umjetnosti, Karlovac
– Gradski muzej
Karlovac, Izložba 11. zimske kolonije »ZILIK-84«
Zagreb, Galerija »Karas« – 12. postav recentnih radova
članova SHDLU

1985.
Zagreb, Umjetnički paviljon – 16. salon mladih
Rijeka, Moderna galerija – 13. biennale mladih
Zagreb, Umjetnički paviljon – 2. triennale hrvatske skulpture

1986.
Zagreb, Galerija proširenih medija – Mladi kipari za
»Univerzijadu 87«

1987.
Zagreb, Moderna galerija – 18. salon mladih

1988.
Zagreb, Glptoteka JAZU – 3. triennale hrvatskog kiparstva

1989.
Murska Sobota, 9. Jugoslavenski biennale male plastike
Ljubljana, 9. Jugoslavenski biennale male plastike
Szombathely, 9. Jugoslavenski biennale male plastike

1989.
Pančevo, 5. Pančevačka izložba jugoslavenske skulpture

1990.
Skopje, Hrvatska umjetnost u osamdesetim – Muzej na
suvremenata umetnosti
Sarajevo, Galerija Collegium Artisticum, Centar Skenderija –
Hrvatska umjetnost u osamdesetim godinama
Trogir, Galerija Svi sveti – majstoru Radovanu u čast – Zagreb,
MGC – Galerija Fortezza

1991.
Zagreb, Zagrebački velesajam – Hrvatska umjetnost u
osamdesetim godinama

1991.
Zagreb, Zagrebački velesajam – Zagreb ART Fair
Zagreb, Tisuću godina hrvatske skulpture, Muzejsko-galerijski
centar
Zagreb, Glptoteka HAZU – Četvrti triennale hrvatskog
kiparstva

1991.
Moskva, 9. Jugoslavenski biennale male plastike

1992.
Zagreb, Galerija Nova, AD HOC – DRIM TEAM

1993.
Aachen, Ludwig Forum für Internationale Kunst – Recall
Byblos – Zagreb, Muzejsko-galerijski centar
Zagreb, 28. Zagrebački salon, Muzejsko-galerijski centar
Zagreb, Moderna galerija – Nova hrvatska umjetnost

NAGRADE
AWARDS
AUSZEICHNUNGEN

1977.
Nagrada za kiparsko ostvarenje na izložbi studenata »U povodu
Titovih jubileja«, Zagreb

1988.
Otkupna nagrada RSIZ-a na 3. triennalu hrvatske skulpture,
Zagreb

KIPARSKI SIMPOZIJ
SCULPTORS' SYMPOSIUMS
SKULPTURSYMPOSIEN

1979.
Sisak, Željezara Sisak

1984.
Karlovac, Zimska likovna kolonija »ZILIK«
Lokve, Goranska kiparska radionica

1985.
Zagreb, Otvoreni likovni atelier »Ruža vjetrova«

1991.
Labin, Međunarodni kiparski simpozij u kamenu

JAVNI RADOVI
PUBLIC SCULPTURES
ARBEITEN IM ÖFFENTLICHEN RAUM

1979.
Spomenik palim borcima NOR-a postavljen u Lisičinama kraj
Podravske Slatine

1983.
Spomenik palim borcima NOR-a na Himperu u Zagrebu

1987.
»Mladi kipari« za Univerzijadu», HDLU
Brončana skulptura u prolazu SRC »Gibona« u Zagrebu

FORMAT

EXPORTDRVO
ZAGREB

GALERIJA
SMARAGD
GRUPA
EXPORTDRVO

TRGOVACKA BANKA d.d.

Plana I.m.d.
41000 ZAGREB • BADALIĆEVA 28 • CROATIA

SPONZORI

GALERIJA
STUDIO-D.

ARKON
PODIZEĆE ZA PROJEKTOVANJE
ZAGREB, MIHANOVČEVA 13/1

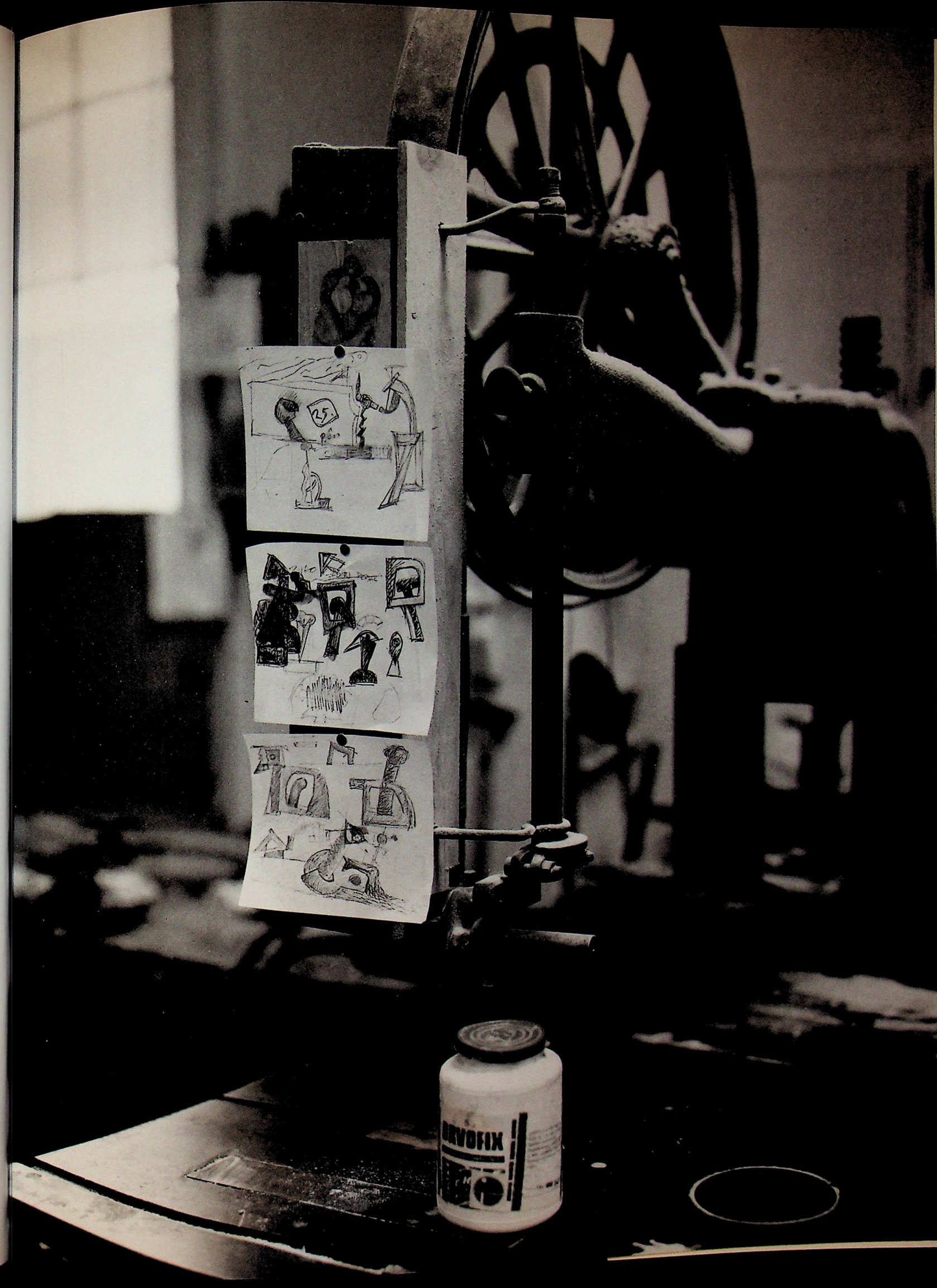
SG
STANOGRAD
STAMBENA ZADRUGA

mbm
PODIZEĆE ZA PROJEKTOVANJE I TRGOVINU
POSREDOVANJE NA VEŠKO I MALO
POSREDOVANJE

VILLA
FRAPPART
Hotel
KURORT • RESTORAN

RAVSKA ZA
EDNICA ZAGREB 1991

SPONSORS

Izdavač
Published by
Verleger
PETAR BARIŠIĆ
GALERIJA FORUM, ZAGREB

Za izdavača
For the publisher
Für den Verleger
PETAR BARIŠIĆ
BOJAN MUNJIN

Predgovor
Preface
Vorwort
ZDENKO RUS

Likovni postav
Exhibition set-up
Konzeption der Ausstellung
VATROSLAV KULIŠ
ZDENKO RUS

Organizacija izložbe
Exhibition organizer
Organisation der Ausstellung
VIŠNJA KNEZOVIĆ

Prijevod na engleski
Translation into English
Übersetzung ins Englische
MAJA ŠOLJAN

Prijevod na njemački
Translation into German
Übersetzung ins Deutsche
NENAD POPOVIĆ

Dijakalon i fotografije
Slides and photographs
Diapositive und Fotografien
FEDOR VUČEMILOVIĆ

Koncepcija kataloga
i grafička oblikovanje
Catalogue Design
and Layout
Konzeption des Katalogs
und graphische Gestaltung
ANTE RAŠIĆ / ARTRESOR

Fototip
Phototypesetting
Lichtsatz
FUTIVIĆ

Fototip
Photolithography
Fotolitho
EUROPLANNING, VERONA

Korektura
Proof-read by
Korektur
BOŽIDAR STANČIĆ

Tisak
Printed by
Druck
KERSCHOFFSET ZAGREB

Natklad
Edition of
Auflage
1000

ČLANOVI GALERIJE FORUM MEMBERS OF THE FORUM GALLERY MITGLIEDER DER GALERIE FORUM

KOSTA ANGELO RADOVANI • BELIZAR BAHORIĆ • JOSEF DIMIĆ • IVO FRŠČIĆ
• PAUL GOLDOHN (1919-1981) • STANKO JANIČIĆ • NIVES KAVURIC KURTOVIĆ
• ZLATKO KESER • LUCIAN KOKOT • ANTE KUDUZ • FERDINAND KULMER •
IVAN LOVRENOVIĆ • EDO MURTIĆ • DALIBOR PARAC • ANE PERČIĆ • OTON
POSTRUŽNIK (1900-1978) • NIKOLA REISER • MARIJA UJEVIĆ GALETOVIĆ •
GORANKA VRUS MURTIĆ

U GALERIJU FORUM IZLAGALI SU EXHIBITIONS IN THE FORUM GALLERY IN DER GALERIE FORUM HABEN BEREITS AUSGESTELLT

FERDINAND KULMER • GIUSEPPE ZAGARI • LAZAR VOZAREVIĆ • JOAN MIRO
• NIKOLAJ REISER • EDO MURTIĆ • IVAN LOVRENOVIĆ • ZLATKO PERČIĆ • IVO
FRŠČIĆ • VASKO LIPONJAC • ANTE KUDUZ • ANE PERČIĆ • DALIBOR PARAC
• OTON POSTRUŽNIK • EMILIO VEDOVA • IVANO ŠIMUNOVIC • KENJAN
KURTOVIĆ • STEVO BINCIG • NIVES KAVURIC KURTOVIĆ • RICHARD
WOLFFSTEIN • IVO FRŠČIĆ • VIRGILIJE NEVRESTIĆ • MILIVOJE NEKOČIĆ •
KOLJE ŠPACAL • TOMIŠ BUNTOVIĆ • BOSKO PETROVIĆ • LILJOMIR PRČIĆ •
• GORANKA VRUS MURTIĆ • JOSEF DIMIĆ • ANTE JAKIĆ • ANĐELKO KOTIĆ
• PAUL GOLDOHN • FREDRAG NEŠKOVIĆ • DALIBOR PARAC • PETAR MAŽI
• BOŽIDAR STANČIĆ • BOGDAN BOGDANOVIĆ • ALBERT KONER • ANE PERČIĆ
• SPASO KUNDIĆ • BOŽO BUDŽEŠIĆ • FADI VELJKOVIĆ • PERO TARTIHO •
VIADIMO STRAŽA • BELIZAR BAHORIĆ • BRANKO RUDJE • GRACIJAN IZ
HAMBURGA • SONJENKA LEMTENIĆ IZ SE MAREDOŠIĆ • NESSAN BUBER
• FREDRAG B. PRČIĆ • STANKO JANIČIĆ • ANTE KASTELANČIĆ • ROBERT
BRASCHLUBER • KOSTA ANGELO RADOVANI • OTTO LOGO • IMMAN
KONIG • PETAR MAŽIĆ • GIANFRANCESCO MOCCINI • LUDOVIK KATINA
• RIKARDO JANIČIĆ JOBO • STOLJAN SELIC • SVAN MUEZZINOVIC • EUGENE
KOKOT • ZIVA KRAUS • MARIJA UJEVIĆ GALETOVIĆ • MAJA DOŠENIĆ
• MAJLÉRIĆ • DRAGO TISAR • ANDREJ JEVIĆ • ELIZABETH FRANZHEIM •
SILVERBERG KATJUNOS KOSOVA • JEAN MESSAGIER • ADRIUS KAPINSKI •
IVO KALINA • MATKO TROŠIĆ • GRUJA MILIČIĆ AUSTRIJA IZ ZAGREBA •
• ANTE MARINOVIC • MARIJA MURTIĆ • AGIM CAVDARASHA • OLGA JANIČIĆ
• ZLATKO KESER • ĐURO PLETIČKA • SLAVKO KOTAC • SHORI NIMANI •
LUSKA PIKO • BORI DOGAN • DORA KOVAČEVIĆ • SOFIJA MAJLÉRIĆ
• PINAVISA • GILGOL GILGOL • JOSEF BIVIL • KILIAN KOVAČIĆ •
STANKO POSAVEC • ENRIQUE BERISHA BEFRE • ĐUSKO ŠEŠ • URSOMIR
STAHOV • ĐURO SIDER • SIMA VULIĆ • JASNA MARETIĆ • SPANOSKO
KAPINSKI MURTIĆ • IRINAŠI SCHULTSIN GRANIČARA • MIRO VUČO
• RODOLFO AVASTASOY • CARLO GUSI • KAJAN MARETIĆ • KAJAN TUTA
• GIORGIO BORDINI • ZLATKO KUDUZ • KUL • VATROSLAV KULIŠ •
STEVAN BUKIĆ • IVAN LESIAK • JAPANESE GRAFICA • ZLATKO ŠIMUNOVIC •
MARIJA KOSOVIC • NEILA BARIŠIĆ • NANE ZAVAGNO • ANTON BOHE
• SVETLANA KUBAN • MARCELA MURTIĆ • IRENO BABIĆ • FERDINAND
BOGDAN • VIADIM GASPARIĆ • JOSEF TROSTMAN • BOBE
• MARIJA ŠERDU • EDIN NURMANOVIC • IVAN KOZARIC • MATKO
• ZLATKO KESER • NADA SERLIN • IVO PERČIĆ • IVO BOHNEVIC •
• ANE PERČIĆ • NENAD VORH • IVOV AULIĆ • SINA MARUS • PETAR
BARIŠIĆ